

اثر فلوکستین در بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر با غلبه درد و یبوست

دکتر همایون واحدی^۱، دکتر شاهین مرآت^۲، دکتر آناهیتا رشیدیون^۳، دکتر علیرضا قدوسی^۴

دکتر گلرخ الفتی^۵، دکتر رضا ملکزاده^۶

^۱ استادیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ دانشیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۳ پژوهشگر، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۴ پژوهشگر، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۵ استاد، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف

سندروم روده تحریک‌پذیر (IBS) شایعترین اختلال تشخیص داده شده توسط متخصصین گوارش است که به طور تقریبی در ۴۰-۵۰ درصد از بیماران تحت نظر یک متخصص دیده می‌شود. این بیماری با مهارکننده‌های بازجذب سروتونین (SSRIs[★]) درمان می‌شود، ولی در مطالعات بالینی، شواهد کافی مبنی بر اثربخشی این داروها وجود ندارد.

روش بررسی

فرد مبتلا به IBS تشخیص داده شده براساس معیارهای روم II (Rome II) . با غلبه علائم درد و یبوست در این مطالعه شرکت داشتند. علل عضوی به وسیله شرح حال کامل، معاینه بالینی، آزمونهای آزمایشگاهی و کولونوسکوپی رد شد. سپس شرکت‌کنندگان به طور تصادفی، به منظور دریافت فلوکستین یا دارونما به مدت ۱۲ هفته، به دو گروه تقسیم شدند. این افراد با استفاده از یک سیستم رتبه‌بندی ساده براساس علائم فلوکستین (simple symptom score system) در طول درمان و ۴ هفته پس از اتمام درمان تحت پیگیری قرار گرفتند.

یافته‌ها

فلوکستین به طور واضحی نسبت به دارونما در کاهش ناراحتی شکمی، تخفیف احساس نفخ، افزایش تعداد حرکات روده‌ای و کاهش قوام مدفع، مؤثرتر بود. رتبه کلی علائم (total symptom score) در گروهی که فلوکستین مصرف کرده بودند از ۱۰/۷ به ۲/۸ و در گروه شاهد از ۱۰/۵ به ۶/۷ کاهش یافت ($p < 0.001$).

نتیجه‌گیری

فلوکستین یک درمان مؤثر و کوتاه‌مدت قابل تحمل برای بیماران مبتلا به IBS با غلبه درد و یبوست است.

کلید واژه: اختلالات روده‌ای، تداخلهای حرکتی و عصبی- گوارشی، سندروم روده تحریک‌پذیر، فلوکستین

گوارش / دوره ۹، شماره ۴، زمستان ۱۳۸۳، ۲۲۶-۲۳۱

اصول دارو درمانی در شرایطی که لازم باشد، شامل لوپرامید برای اسهال، فیبر و مسسهلهای اسموتیک (مانند نمکهای منیزیم یا لاکتولوز) برای یبوست، و آنتی‌کولینرژیک‌ها یا شلکننده‌های عضلانی برای درد، گاز و نفخ و ضد افسردگی‌هایی مانند ایمی پرامین، فلوکستین و بسیاری از داروهای دیگر است. اخیراً تگاسرود (Tegaserod)، یک آگونیست گیرنده سروتونین (5-HT₄ Receptor Agonist) مورد استفاده قرار گرفته است.^(۱)

* Irritable Bowel Syndrome

** Selective Serotonin Reuptake Inhibitors

*** 5-hydroxytryptamine

زمینه و هدف

IBS اختلال بسیار شایعی است. IBS و انواع مختلف آن در مجموع اختلالات عملکرد روده‌ای گوارشی خوانده می‌شوند که حدود ۴۰-۵۰ درصد از کل بیماران ویزیت شده توسط متخصصین گوارش را در کشورهای غربی تشکیل می‌دهند.^(۱)

پویسندۀ مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد

تلفن: ۸۸۰۱۲۹۹۲ نمبر: ۸۸۰۱۲۹۹۲

E-mail: malek@ams.ac.ir

جدول ۱: ملاکهای تشخیصی روم II برای سندروم روده تحریک‌پذیر

- حداقل ۱۲ هفته که ممکن است متواتی نباشد، طی دوازده ماه پیش، دچار درد یا ناراحتی شکمی با حداقل دو ویژگی از سه ویژگی زیر باشد:

 - ۱- بروطوف شدن درد با اجابت مزاج
 - ۲- شروع علایم همراه با تغییر در دفعات اجابت مزاج
 - ۳- شروع علایم همراه با تغییر در شکل مدفوع علایمی که در مجموع از تشخیص IBS حمایت می‌کنند:
 - ۱- تعداد دفعات غیرطبیعی اجابت مزاج (بینشتر از ۳ بار در روز یا کمتر از ۳ بار در هفتة)
 - ۲- شکل غیرطبیعی مدفوع (حجیم / سفت یا شل / مدفوع آبکی)
 - ۳- عبور غیرطبیعی مدفوع (دفع با فشار و زور، فوریت در دفع یا احساس دفع ناکامل)
 - ۴- دفع موكوس
 - ۵- نفخ یا احساس اتساع شکمی

ثبت شده با معاینه بالینی، آزمونهای آزمایشگاهی، یا کولونوسکوپی داشتند، از طرح خارج می‌شدند. آزمونهای آزمایشگاهی شامل شمارش کامل سلولهای خونی، میزان سدیماناتاسیون، آزمایشهای عملکرد کبدی و کلیوی، آزمایشگاهی عملکرد تیروئید، آزمایش مدفع و آزمایشهای سرولوژیک برای بیماری سلیاک بود.^(۱۰) همچنین اگر بیماران رضایت به انجام مطالعه نداشتند یا یکی از وضعیتهای ذکر شده در ذیل رادار بودند، از مطالعه حذف می‌شدند: شروع بیماری پس از ۵۰ سالگی، شدت علایم به تدریج افزایش یافته، علائم هشداردهنده شایع، تب، کاهش وزن، از دست دادن آب بدن، مصرف مخدر (تریاک)، حاملگی، مصرف مواد مسهل و پیشبرنده، دمانس یا اختلال و اینشک شدید.

بیماران به طور تصادفی با استفاده از جدول تصادفی کامپیوتر، برای گرفتن فلوكستین (شرکت دارویی دکتر عییدی، ایران) mg ۲۰ در روز برای ۱۲ هفته یا یک دارونما (گروه شاهد) به دو گروه تقسیم شدند. هم بیماران و هم محققین از هویت واقعی داروی تجویز شده بی خبر بودند. علامت اصلی که توسط معیارهای روم II ذکر شده بود، مورد مطالعه قرار گرفت: ناراحتی واضح شکمی، احساس واضح نفخ، قوام سفت مدفعه، تعداد اجابت مزاج کمتر از ۳ بار در هفته و تغییر اجابت مزاج. ناراحتی واضح شکمی و احساس نفخ در صورتی که با فعالیتهای روزانه بیمار تداخل داشته باشد، در نظر گرفته می شود. در طول مطالعه، بیماران هر هفته ویزیت می شدند. یک ویزیت نهایی ۴ هفته پس از اتمام درمان انجام شد. در هر ویزیت، وجود علائم فوق ثبت می گردید. پرتوکل این مطالعه توسط کمیته اخلاقی دانشگاه علوم پزشکی تهران تصویب شد.

محاسبه حجم نمونه

در مطالعات مورد- شاهدی بر روی IBS، به طور شایع حدود ۵۰٪

* Obsessive-Compulsive Disorder

در میان بیماران با علائم واضح روحی روانی، دوزهای پایین ضدافتسردگیهای سه حلقه‌ای در کاهش درد، افسردگی و اسهال مؤثر بوده است. (۱)، در یک مطالعه بزرگ، تری میپرامین ظاهرآدر کاهش درد شکم، تهوع و اسهال اثربخش بوده است. (۲)، متأسفانه، به نظر نمی‌رسد که ضدافتسردگیهای سه حلقه‌ای در IBS با غلبه بیوست، خیلی مفید باشند و حتی گاهی بیوست را تشدید می‌کنند. (۱)

درمانهای اخیر برای IBS با غلبه بیوست راستهیدنی است (۷). مقداری بالایی از فیبر، بیشتر از ۲۰ گرم در روز، گاهی موجب تولید گاز و نفخ شدیدی می‌شود. ضد افسردگیهای سه حلقه‌ای به طور مؤثری در بهبود درد و اسهال به کار می‌روند، اما ممکن است بیوست را بدتر کنند. به نظر نمی‌رسد که دیگر ضد افسردگیها، به غیر از مهارکننده‌های باز جذب انتخابی سروتونین، خیلی مفید باشند. در نهایت، مسنهلهایی که در کنترل بیوست مؤثر می‌باشند، تأثیر اندکی بر روی درد دارند. تمایلی به استفاده از SSRIs در IBS با غلبه درد و بیوست وجود دارد ولی مطالعات مورد شاهدی در این زمینه پراکنده می‌باشند (۴-۶).

عوامل روان‌شناسی، نوروترانسミترهایی مانند سروتونین و گیرنده‌هایی مانند 5-HT_3 و 5-HT_4 در پاتوژن IBS دخیل می‌باشند. فلوکستین مدت مديدة است که به عنوان یک درمان مؤثر، برای بسیاری از اختلالات روانپردازشکی مانند افسردگی و اختلالات سوساوسی جبری (OCD★) به کار می‌رود.(۷)

با احتساب نقش روزافرون نوروترانسیمترهای سروتونرژیک در پاتوژن IBS، انتظار می‌رود فلوكستین اثر درمانی در این بیماری ایفا کند. تعداد معدودی مطالعات بالینی کنترل شده تصادفی، در این زمینه وجود دارد. در یک مطالعه که بر روی اثر فلوكستین در بیماران IBS انجام شده است، این دارو تنها بر روی درد شکم و فقط در بیماران دچار فشار خون بالا تأثیر داشته است و در دیگر زیرگروهها و بر روی علائم دیگر بیماری مؤثر نبوده است.^(۸) در این مطالعه، کل زیرگروههای IBS در نظر گرفته شدن که این خود ممکن است باعث کمرنگ شدن اثرات دارو بر روی زیرگروه خاصی شود. تاکنون هیچ مطالعه بالینی کنترل شده تصادفی دوسوکوری در زمینه تأثیر فلوكستین در IBS با غلبه درد و بیوست به چاپ نرسیده است. بنابراین ما این مطالعه را به منظور مقایسه اثرات درمانی فلوكستین و دارونما بر روی شکایت شایع بیماران IBS با غلبه درد و بیوست، در قالب یک مطالعه بالینی کنترل شده تصادفی، دوسوکور طراحی، کردیم.

روش بررسی

بیماران ارجاع شده به درمانگاه گوارش بیمارستان شریعتی تهران، برای ورود به طرح مورد ارزیابی قرار گرفتند. موارد IBS با غلبه درد و بیوست که با معیارهای روم II تشخیص داده شده بودند، وارد طرح شدند (جدول ۱).^(۹) اگر بیماران هرگونه علایمی از بیماری عضوی،

بود (برای هر علامت >0.5). این برتری تا پایان هفته ۱۲ پس از درمان ادامه پافت. این مطلب جالب توجه بود که حتی پس از گذشت ۴ هفته از پایان درمان، هنوز ۴ تا از ۵ علامت اصلی به طور واضحی در گروه دریافت‌کننده فلوكستین شیوع کمتری داشت. تنها تغییر در اجابت مزاج، در هفته ۱۶ و ۴ پس از اتمام درمان در بین دو گروه شیوع یکسانی داشت.

میانگین تعداد علائم بیماری در هر فرد بعد از ۲ هفته در گروه فلوكستین در مقایسه با گروه دارونما، به طور بسیار واضحی کاهش یافت ($p < 0.005$) و در طول مطالعه تا هفته ۱۶ ادامه پیدا کرد ($p < 0.001$). شیوع علائم مختلف و میانگین تعداد علائم در هر فرد در طول دوره درمانی و پیگیری در شکل ۱ نشان داده شده است.

عوارض ناخواسته مشاهده شده در طول مطالعه بین دو گروه تفاوت واضحی نداشت (جدول ۳). هیچ عارضه‌ای آنقدر شدید نبود که منجر به قطع درمان دارویی شود.

جدول ۳: عوارض ناخواسته مشاهده شده در بیماران IBS درمان شده با فلوكستین در برابر دارونما

دارونما	فلوكستین	عوارض ناخواسته
۳	۴	تهوع
۱	۵	بی‌اشتهاای
۱	۳	اسهال
۲	۳	تحریک‌پذیری
۲	۴	ترمور
۱	۳	اضطراب
۳	۲	بی‌خوابی
۴	۵	سردرد
۲	۴	کرامپ‌شکمی
.	۲	ازوفاژیت

بحث

درمان بیماران مبتلا به IBS همواره برای متخصصین گوارش یک مسئله جدال‌انگیز بوده است. درمانهای اخیر به کار برده شده برای بیماران IBS با غلبه یبوست شامل افزایش دریافت فیر برای مسنهایها برای تخفیف یبوست و ضدافسردگیها به منظور کاهش احساس نفخ و ناراحتی شکمی است. متأسفانه، این درمانها نیز خود مشکلات زیادی به همراه دارند. دریافت فیر، به خصوص اگر بیشتر از ۲۰ گرم در روز باشد، گاهی منجر به تجمع گاز و نفخ می‌شود. ضدافسردگیهای سه حلقه‌ای که برای درد و نفخ مؤثر می‌باشند، معمولاً یبوست را بدتر

* Inflammatory Bowel Disease

پاسخ نسبت به دارونما دیده شده است. در مطالعات سرگشاده (Open-label) میزان پاسخ به ضدافسردگیها تا 89% مشاهده گردیده است. (۱۱)، با درنظر گرفتن این اعداد و با یک قدرت 80% حجم نمونه ۲۲ نفری برای هر گروه در نظر گرفته شد.

تحلیلهای آماری

تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۱.۵ انجام گرفت. به منظور مقایسه بین گروه‌ها از آزمون t-test نمونه مستقل (independent sample t-test) و در هر جایی که لازم بود از آزمون کای-دو استفاده شد.

یافته‌ها

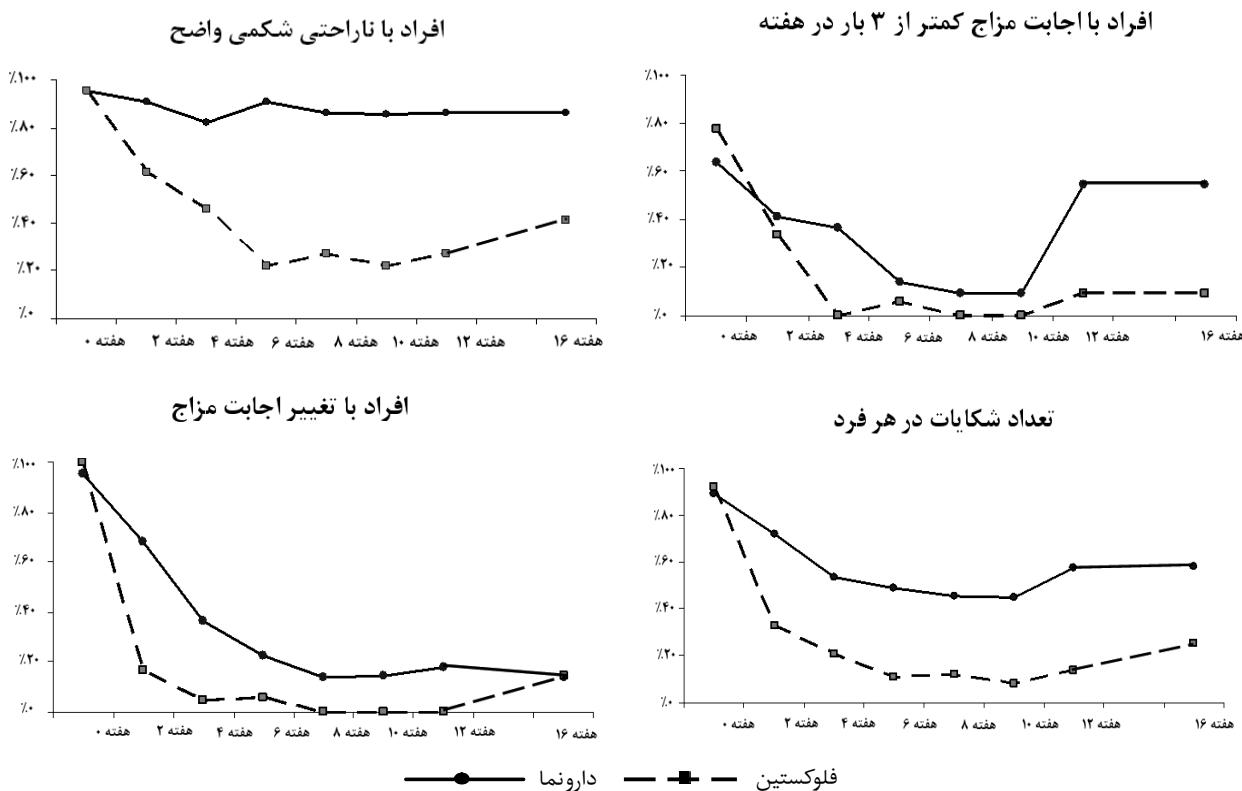
۶۴ بیمار IBS با غلبه درد و یبوست به منظور ورود به طرح مورد ارزیابی قرار گرفتند. ۱۴ بیمار به دلیل فقدان معیارهای لازم، از طرح خارج شدند؛ ۲ بیمار شروع بیماری‌شان در سن بالای ۵۰ سال بود، ۲ بیمار باردار بودند، یک بیمار مشکوک به بیماری التهابی روده (IBD*) بود، ۳ بیمار شکایت خاصی نداشتند، ۴ بیمار معتاد به تریاک بودند، ۳ بیمار افسردگی شدید ملانکولیک داشتند و یک بیمار مشکوک به سلطان بود. ۶ بیمار دیگر نیز، رضایتی برای انجام پرتوکل مطالعه نداشتند. بیمار باقیمانده به طور تصادفی به دو گروه مورد و شاهد تقسیم شدند. میانگین سن شرکت‌کنندگان 34.9 ± 10 سال بود. ۱۷ مرد و ۲۷ زن در این طرح شرکت داشتند. توزیع سنی و جنسی در بین گروه‌ها تفاوت محسوسی نداشت.

علائم اساسی بیماری نیز در بین دو گروه یکسان بود (جدول ۲). کل ۴۴ بیمار وارد شده در طرح، این مطالعه را تا پایان ادامه دادند. بنابراین، تعداد افراد تحت یک درمان خاص و هر پروتکل یکسان بود. در هفته ۴ پس از شروع درمان، شیوع ۵ علامت اصلی بیماری به طور واضحی در گروه دریافت‌کننده فلوكستین در مقابل گروه دارونما، کمتر

جدول ۲: مشخصات بیماران در شروع مطالعه

مشخصات بیماران	گروه دارونما	گروه فلوكستین	جمع
± میانگین، سال (SD)	22.8 ± 9.5	37 ± 10.3	34.9 ± 10
زن / مرد	۱۱/۱۱	۶/۱۶	۱۷/۲۷
افراد با تاریختی شکمی واضح	٪ ۹۵	٪ ۹۵	٪ ۹۵
افراد با احساس واضح نفخ	٪ ۹۵	٪ ۹۵	٪ ۹۵
افراد با قوام سفت مدفوع	٪ ۹۵	٪ ۹۱	٪ ۹۳
افراد با کمتر از ۳ بار دفع مدفعه در هفته	٪ ۶۴	٪ ۷۷	٪ ۷۰
افراد با تغییر اجابت مزاج	٪ ۹۵	٪ ۱۰۰	٪ ۹۸
تعداد علائم در هر فرد (SD ± میانگین)	$4/46 \pm 0.60$	$4/59 \pm 0.67$	$4/52 \pm 0.63$

اثر فلوکستین در IBS با غلبه درد و بیوست

شکل ۱: علایم بیماران درمان شده با فلوکستین در برابر دارو نما برای مدت ۱۲ هفته و پیگیری شده تا هفته ۱۶

شاهد و بیماران IBS با غلبه اسهال بالاتر بود.^(۱۴) همچنین، نشان داده شده که SSRIs می‌توانند زمان عبور غذا را در طول روده کاهش دهند.^(۱۲) بنابراین این خود عاملی و سوسه‌انگیز برای استفاده از SSRIs در IBS با غلبه بیوست است. در این مطالعه، ما نشان دادیم که تجویز فلوکستین با دوز پایین به منظور کنترل علائم در IBS با غلبه بیوست مفید است. همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌کنید، بیشترین اثربخشی در ۴ تا ۶ هفته اول مشاهده شده است. علاوه بر این، این اثربخشی ۴ هفته پس از قطع فلوکستین هم ادامه یافت. نیمه عمر فلوکستین ۴-۶ روز است، اما متابولیت فعلی آن نورفلوکستین، نیمه عمری تا ۱۵ روز دارد.^(۱۵) بنابراین سطوحی از فعالیت دارو در بدن بیمار برای یک مدت نسبتاً طولانی باقی می‌ماند. می‌توان نتیجه گرفت که دوزهای پایین تر فلوکستین ممکن است در بیماران IBS، حتی وقتی که علائم کنترل شد، باقی بمانند. توضیح محتمل دیگر برای اثر طول کشیده فلوکستین ممکن است این باشد که وقتی علائم کنترل می‌شود آستانه عود افزایش می‌یابد. البته هر دوی این توضیحات نیاز به تأیید توسط مطالعات با طراحی خوب دارد. ممکن است که درمان متناسب با

می‌کنند. مسهلها هم ممکن است موجب بهبود بیوست شوند اما هرگز در تخفیف درد شکمی مؤثر نبوده‌اند.

تجویز ضد افسردگی‌های در IBS یک امر شایع است، گرچه دلایل کافی در این زمینه در دسترس نیست. ضد افسردگی‌های می‌توانند علائم روحی روانی همراه با IBS به خصوص افسردگی و اضطراب را که می‌تواند علائم بیماران IBS را شدت بخشد، کاهش دهند. علاوه بر این، ضد افسردگی‌های تخفیف دهنده‌های مرکزی درد می‌باشند و شواهد مهمی از اختلالات دستگاه عصبی مرکزی در IBS وجود دارد. همچنین این داروها، اثرات موضعی بر روی دستگاه گوارش اعمال می‌کنند که ممکن است عملکرد حسی-حرکتی روده را بهبود بخشد.^{(۱۲) و (۱۳)}

سروتونین (5-HT) ممکن است نقش مهمی در تنظیم حرکت کولونی در انسان ایفا کند، اگرچه هنوز به طور دقیق مشخص نشده است که تغییرات سیستم سروتونین کولون در پاتوفیزیولوژی IBS نقش دارد. در یک مطالعه بر روی نمونه‌های گرفته شده از مخاط کولون بیماران IBS، میانگین کلی غلظت‌های سروتونین موكوسی به دست آمده از بیماران IBS با غلبه بیوست به طور واضحی نسبت به گروه

با این وجود، کوئیکن و همکاران مشاهده کردند که درد شکم در یک زیرگروه از این بیماران و تنها در بیماران فشار خونی، به طور واضحی به فلوکستین پاسخ داد.^(۸)

عارض ناخواسته در بیماران ما اندک بود و در گروه فلوکستین، شیوع بیشتری نداشت.

ترمومرا و ازو فاژیت به ترتیب در ۴ و ۲ بیمار از گروه فلوکستین دیده شد. هر ۶ بیمار ۴ هفته پس از قطع هر گونه درمان خاصی بهبود یافتند. یک عارضه مهم فلوکستین خونریزی گوارشی است.^(۹) خطر این عارضه، به خصوص موقعي که به همراه این دارو داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAIDs) **★★** مصرف شود بالاتر می‌باشد.

ما این عارضه را در میان بیمارانمان مشاهده نکردیم.

نتیجه‌گیری

نتایج ما مؤید این مطلب است که فلوکستین یک درمان مؤثر و قابل تحمل برای بیماران IBS با غلبه درد و بیوست می‌باشد. اگرچه، هنوز نیاز است که مطالعات بیشتری با حجم نمونه بزرگتر و پیگیری طولانی‌مدت تبرای تأیید نتایج ما صورت گیرد.

تقدیر و تشکر

این مطالعه توسط مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تهران تصویب شد و مورد حمایت قرار گرفت.

* Kuiken

** Non-Steroidal Anti-Inflammatory Drugs

فلوکستین یک انتخاب معقول برای بهبود کیفیت زندگی در بیماران IBS با غلبه درد و بیوست باشد.

پاروکستین (SSRI, Paroxetine) دیگر هم مورد مطالعه قرار گرفته است. در یک مطالعه انجام شده بروی ۲۵۸ بیمار مبتلا به IBS شدید، تعداد روزهایی که بیمار درد شکم داشت، به طور واضحی در گروه درمان شده با پاروکستین کاهش یافته بود.^(۱۰) یک مطالعه بالینی کنترل شده با دارونما هم نشان داد که پاروکستین در کنترل علائم بیماران IBS با غلبه درد و بیوست مفید است.^(۱۱)

مکانیسم عملکرد SSRIs مشخص نیست. در یک مطالعه، بیماران غیرافسرده همانند بیماران افسرده از مزایای پاروکستین سود برند؛ که این خود استدلالی بر ضد وجود اثرات ضدافسردگی این داروها به عنوان مکانیسم عمل آنها است.^(۱۲) در مطالعه دیگری توسط کوئیکن * و همکاران، نشان داده شد که فلوکستین اثری بر روی حساسیت رکتومی در بیماران IBS ندارد، که این خود بر ضد وجود اثرات ضد درد احشایی این دارو است.^(۸) در این مطالعه، ۴۰ بیمار با IBS به طور تصادفی ۶ هفته دارونما یا فلوکستین دریافت کردند. علائم و حساسیت رکتومی در پایان مطالعه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. هیچ‌گونه اثربخشی واضحی در گروه فلوکستین نسبت به دارونمایده نشد. کوئیکن و همکاران، تمام زیرگروههای IBS را وارد مطالعه خود کرده بودند و تنها ۱۱ بیمار از ۴۰ بیمار IBS با غلبه بیوست داشتند. به نظر می‌رسد که اثر مفید احتمالی فلوکستین بروی زیرگروه با غلبه بیوست کمتر در این مطالعه در نظر گرفته شده و در نهایت تشخیص داده نشده است.

References

1. Camilleri M. Review article: tegaserod. *Aliment Pharmacol Ther* 2001; 15: 277-89.
2. Muller-Lissner S, Holtmann G, Rueegg P et al. Tegaserod is effective in the initial and retreatment of irritable bowel syndrome with constipation. *Aliment Pharmacol Ther* 2005; 21: 11-20.
3. Myren J, Lovland B, Larssen SE et al. A double-blind study of the effect of trimipramine in patients with the irritable bowel syndrome. *Scand J Gastroenterol* 1984; 19: 835-43.
4. Camilleri M. Management of the irritable bowel syndrome. *Gastroenterology* 2001; 120: 652-68.
5. Jackson JL, O'Malley PG, Tomkins G et al. Treatment of functional gastrointestinal disorders with antidepressant medications: a meta-analysis. *Am J Med* 2000; 108: 65-72.
6. O'Malley PG, Jackson JL, Santoro J et al. Antidepressant therapy for unexplained symptoms and symptom syndromes. *J Fam Pract* 1999; 48: 980-90.
7. Gram L. Fluoxetine. *N Engl J Med* 1994; 331: 1354-61.
8. Kuiken SD, Tytgat GN, Boeckxstaens GE. The selective serotonin reuptake inhibitor fluoxetine does not change rectal sensitivity and symptoms in patients with irritable bowel syndrome: a double blind, randomized, placebo-controlled study. *Clin Gastroenterol Hepatol* 2003; 1: 219-28.
9. Camilleri M, Choi MG. Review article: irritable bowel syndrome. *Aliment Pharmacol Ther* 1997; 11: 3-15.
10. Shahbazkhani B, Forootan M, Merat S et al. Coeliac disease presenting with symptoms of irritable bowel syndrome. *Aliment Pharmacol Ther* 2003; 18: 231-5.
11. Clouse RE, Lustman PJ, Geisman RA et al. Antidepressant therapy in 138 patients with irritable bowel syndrome: a five-year clinical experience. *Aliment Pharmacol Ther* 1994; 8: 409-16.

12. Gorard DA, Libby GW, Farthing MJ. Influence of antidepressants on whole gut and orocecal transit times in health and irritable bowel syndrome. *Aliment Pharmacol Ther* 1994; 8: 159-66.
13. Talley NJ. SSRIs in IBS: sensing a dash of disappointment. *Clin Gastroenterol Hepatol* 2003; 1: 155-9.
14. Miwa J, Echizen H, Matsueda K *et al*. Patients with constipation-predominant irritable bowel syndrome (IBS) may have elevated serotonin concentrations in colonic mucosa as compared with diarrhea-predominant patients and subjects with normal bowel habits. *Digestion* 2001; 63: 188-94.
15. Hirsch M, Birnbaum RJ. Pharmacology and use of antidepressants. In: Rose BD, editor. UpToDate. UpToDate, Wellesley; MA: 2005.
16. Creed F, Fernandes L, Guthrie E *et al*. The cost-effectiveness of psychotherapy and paroxetine for severe irritable bowel syndrome. *Gastroenterology* 2003; 124: 303-17.
17. Tabas G, Beaves M, Wang J *et al*. Paroxetine to treat irritable bowel syndrome not responding to high-fiber diet: a double-blind, placebo-controlled trial. *Am J Gastroenterol* 2004; 99: 914-20.
18. Aranth J, Lindberg C. Bleeding, a side effect of fluoxetine. *Am J Psych* 1992; 149: 412.
19. Yaryura-Tobias JA, Kirschen H, Ninan P *et al*. Fluoxetine and bleeding in obsessive-compulsive disorder. *Am J Psych* 1991; 148: 949.

The Effect of Fluoxetine in Patients with Pain and Constipation Predominant Irritable Bowel Syndrome

ABSTRACT

Vahedi H

Digestive Disease Research Center, Tehran University of Medical Sciences

Merat Sh

Digestive Disease Research Center, Tehran University of Medical Sciences

Rashidioon A

Tehran University of Medical Sciences

Ghoddoosi AR

Digestive Disease Research Center, Tehran University of Medical Sciences

Olfati G

Digestive Disease Research Center, Tehran University of Medical Sciences

Malekzadeh R

Digestive Disease Research Center, Tehran University of Medical Sciences

Corresponding Author:

Reza Malekzadeh M.D., Digestive Disease Research Center, Shariati Hospital, Kargar-e-Shomali Ave.,

Tehran, Iran.

TeleFax: +98 21 88012992

E-mail: malek@ams.ac.ir

Background: Irritable bowel syndrome (IBS) is the most common disorder diagnosed by gastroenterologists seen in about 40-50% of patients seeking care from a specialist. IBS has been treated with selective serotonin reuptake inhibitors, but there is not enough evidence from controlled trials for their effectiveness.

Materials and Methods: The aim of the study was to compare the effects of fluoxetine and placebo in the treatment of pain and constipation-predominant IBS in a double-blind randomized controlled trial.

Forty four cases meeting Rome II criteria for IBS with predominance of pain and constipation were included in this study. Organic causes were ruled out by detailed history, physical examination, laboratory tests, and colonoscopy. Participants were then randomly assigned to receive either fluoxetine or placebo for 12 weeks. Subjects were followed using a simple symptom score system during treatment and four weeks after termination of treatment.

Results: Fluoxetine was significantly more effective than placebo in decreasing abdominal discomfort, relieving feeling and sense of bloating, increasing frequency of bowel movements and decreasing consistency of stool. The total symptom score decreased from 10.7 to 2.8 in the fluoxetine group vs. 10.5 to 6.7 in controls ($p<0.001$).

Conclusions: Fluoxetine is an effective and well-tolerated short-term treatment for pain and constipation-predominant IBS. *Govaresh/ Vol. 9, No. 4, Winter 2004; 226-231*

Keywords: Intestinal disorders, Motility and nerve-gut interactions, Irritable bowel syndrom, Fluoxetine